

APOSTAZYJA (2) *sb f*

Nagłosowe oraz drugie a prawdopodobnie jasne, końcowe pochylone; o jasne.

N sg apostazyjã (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Odejście, odstąpienie od wiary [apostasia – odstąpienie BartBydg; apostasia, defectio – odstanie, łązkanie Mącz 12d; odstąpienie, odpadnienie od wiary – defectio a recta religione, apostasiae voce plerique utuntur Cn; odstąpienie od posłuszeństwa zakonnego, wystanie z zakonu – apostasia a vita monastica Cn] (2) : Na duchowny łąd prziiiflufayã łądzicz roznicze wiary s. Krzełciiianłkiei Kaczerłtwa, odłcziepieńłtwa [...] odłtãpienia zakonu alias apołtãfia ComCrac 20; bo w kãcerłtwie [...] iełłt [...] y tãiemne Chryłtufa zãprzenie/ w odłtãpieniu wiãry iego/ y łprołnã Apołtãzya SkarŻyw 442.

Synonim: odszczepieństwo.

IM